

Хміль О.О.

МОНІТОРИНГ УСПІШНОСТІ ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ІНЖЕНЕРА-ПЕДАГОГА

Актуальність дослідження обумовлена протиріччями між вимогами до якості освіти і практичним рівнем професійної підготовки робітничих кадрів, професійної готовності випускників до професійної діяльності. Успішність інженерно-педагогічної характеризується системою показників діяльності: готовністю до професійної діяльності, якістю і продуктивністю роботи, професійною придатністю, експертними висновками і самооцінкою.

Продуктивність інженерно-педагогічної діяльності визначається: матеріально-технічною забезпеченістю навчально-виробничого процесу, умовами праці, інтересом до інженерно-педагогічної діяльності, можливістю особистісного розвитку інженера-педагога, задоволеністю власною працею, відчуттям причетності до спільної справи, стосунками з колегами і керівництвом, стимулюванням.

Система моніторингу успішності інженерно-педагогічної діяльності складається з 6 компонентів: 1) мети; 2) інформаційно-програмного компоненту; 3) методично-інформаційного компоненту; 4) рівня продуктивності інженерно-педагогічного працівника; 5) рівня підготовленості випускника; 6) результату.

Експериментальна робота проводилась у ПТУ-50 м. Карлівка. Дослідження проводилось для оцінки вмотивованості членів педагогічного колективу на якісну працю за анкетами: «Карта оцінки задоволеності працею», «Аналіз трудової поведінки членів педагогічного колективу». Також здійснювалась діагностика якості праці педагога з метою його подальшого стимулювання. Виявлялися фактори, що мотивують працю педагога, задоволеність наявністю фактору в закладі освіти, мотиви трудової діяльності.

Якість професійно-технічної освіти - комплексна характеристика, яка відображує діапазон і рівень освітніх послуг, що надаються системою професійно-технічної освіти відповідно до інтересів особи, суспільства і держави.

Рівень підготовленості випускника: 1. Рейтингова система оцінки діяльності учнів. 2. Поточний контроль успішності навчання. 3. Проміжний контроль успішності навчання. 4. Підсумкова кваліфікаційна атестація. 5. Опитування. 6. Анкетування. 7. Бесіди. 8. Тестування. 9. Аналіз продуктів діяльності.

Рівень продуктивності праці інженера-педагога: 1. Рейтингова система оцінки діяльності інженерно-педагогічних працівників. 2. Відкриті лекції з наступним обговоренням. 3. Контроль якості викладання з боку керівництва. 4. Періодична атестація педагогів професійного навчання. 5. Анкетування, бесіди. 6. Експертна оцінка. 7. Аналіз результатів діяльності.

Інструменти для визначення рейтингу: факторно-критеріальна модель діяльності учня, факторно-критеріальна модель діяльності майстра виробничого навчання, факторно-критеріальна модель діяльності викладача.

Висновки: 1. Охарактеризовано специфіку інженерно-педагогічної діяльності та основні вимоги до її якості. 2. Розроблено систему внутрішнього моніторингу інженерно-педагогічної діяльності в закладах професійно-технічної освіти. 3. Розроблено план експериментальної роботи в ПТУ-50 м. Карлівка та здійснено анкетування інженерно-педагогічних працівників закладу профтехосвіти.

Роботу виконано під керівництвом доцента кафедри ПММО Бакатанової В.Б.